



Homeopatski pripravci

Po preporuci prijateljice koja je završila studij homeopatije, te me povezala s predstojnikom katedre za holističku medicinu Veterinarskog fakulteta u Zagrebu, prof.dr.sci. Župčićem, koji me savjetovao za izbor preparata, najprije sam krenula s homeopatskim pripravcima za dvoje mojih mačaka kojima je dijagnosticirana hipertrofična kardiomiopatija (genetski uvjetovano progresivno deformiranje srčanih klijetki - zadebljanje, koje mijenja vrtloženje krvi u srcu, uslijed čega dolazi do oštećenja trombocita, što stvaraju ugruške, koji pak uvjetuju srčani/ moždani udar ili tromboemoliju - najgore), a nakon što im je brat iz istog legla preminuo od srčanih problema potenciranih opstipacijom, tj. zatvorom stolice. Tu se radilo i o pojačanom radu štitne žlijezde, koji takođe doprinosi otežanom radu srca i daljnjim deformacijama.

Braco i seka dobivali su 3 godine kombinaciju homeopatskih vibracija (srce, hipertiroidizam, stres) u pilulicama otopljenim u vodi, koje su rado uzimali pijući otopinu iz šprice, nakon što im je trebalo kraće vrijeme da se naviknu piti na taj način. Inače, tko ima jednu ili manji broj životinja, pilulice može otopiti u vodi koju uobičajeno piju, pa ni ne osjete, jer pilulice gotovo nemaju nikakav okus, samo nježno sladak, a to i djeci i životinjama jako odgovara.No, kako se radi o progresivnoj, genetski uvjetovanoj bolesti, i oni su otišli vrlo mladi, s 4 godine starosti, ali ipak na čuđenje liječnika veterine što su tako dugo uspjeli poživjeti nakon utvrđene dijagnoze. Prvi brat, bez terapije je otišao s ovog svijeta u dobi od 1,5 godina, potaknut bolešću koja inače zdrave mačke ne ugrožava po život, ukoliko se pravodobno liječe (kao što je on i bio liječen).

Da vas dalje ne opterećujem detaljima, samo ću navesti ostale bolesti kod kojih sam primijenila isključivo homeopatske preparate i pomogli su, često puta i bez stručne dijagnoze, jer u mom gradu ne postoji specijalizirana ambulanta za male životinje, a ostali veterinari su većinom na terenu i uglavnom nedostupni. Obzirom na učestalost bolesti zbog velike populacije, za svako malo putovati na udaljenosti od 15 do 50 km je nemoguće (životinjama je takođe to velik stres), tim više kad se uvjerite da neki od veterinara baš i ne znaju svoj posao ili se ne trude, jer im je stalo samo do novca, pa vam upropaste jednog, pa drugog mačka... i više se bojite otići u takvu ambulantu, tako da sada za teže slučajeve isključivo idemo jednom provjerenom liječniku privatniku u Zagreb. Tijekom tih bezbrojnih posjeta stekne se i neko iskustvo, a korisna je i dobra literatura (V. Pezo: "Tko je mačka ?" ; B. Foggie : "Što je s mojom mačkom ?", obje dobavljive u Svijetu ili Mozaiku knjige)

Evo, dakle, tih homeopatski uspješno tretiranih problema, uz gore navedene : flegmona (otečena šapica uslijed ugriza, inficirana, s visokom općom temperaturom), gastroenteris (upala želučane sluznice i sluznice crijeva, takođe s visoko općom temepraturom...) , upala mjehura, gnojni apscesi, proljev, upala pluća, začepljeni sinusi (kod rinotraheitisa, tu su dobivali i jake antibiotske injekcije ... o kombiniranom liječenju odmah u nastavku), kronična upala oka, povećana prisutnost uree u krvi (uslijed konzumacije brojnih standarnih lijekova koji su smanjili funkciju buburega), infekcija usne šupljine i zubnog mesa, karijes.

Neke homeopatske preparate koristila sam i u kombinaciji sa standardnim lijekovima, kao kod spomenute zaraze rinotraheitisom (upala dišnog sustava, začepljeni nosevi, jako visoke temperature), gdje su mice dobivale po jednu ili čak dvije injekcije različitih, ali komplementarnih standardnih antibiotika (Synulox, Enroxil) i uz to homeopatski pripravak koji im je značajno olakšavao tegobe disanja ... ovdje napominjem kako je infekcija bila takva da je antiinfektivni homeopatski preparat koji sam odabrala bio preslab i moralo se ići na žestoku kombinaciju klasičnih antibiotika (da ne bi mislili kako sam protiv klasične medicine / veterine... naprotiv, ja sam za optimalan izbor u datom trenutku, bez obzira o kojem sustavu liječenja se radi i za sve moguće kombinacije...)

Isto tako sam postupila kada se radilo o trovanju nervnim otrovom (simptomi kao kod epilepsije... veterinar je stoga dao fenobarbiton za slučaj epilepsije i atropin sulfat za slučaj trovanja, a kada smo opet došli nakon 6 sati s jednim drugim mačkom identičnih simptoma, bilo jasno da se radi o trovanju... možda pužomor ili sl.), najprije sam dala kombinaciju zvanu „paramedic rescue“, nije pomoglo i hitno smo otišli veterinaru (srećom je jedan divan mladi liječnik bio dežuran, inače nas drugi u 2h u noći ne bi primili), gdje je dobio navedeno i kod kuće se ubrzo smirio. Drugog macana s istim simptomima odmah smo vodili na injekcije, jer smo znali da tu homeopatija ne pomaže, ali - nakon što je dobio terapiju nikako da se doma smiri, već smo ga htjeli opet voditi u ambulantu, no onda mu odlučih dati taj „paramedic rescue“ za svaki slučaj, što je lakomo pio... i ubrzo se smirio. Zaključila sam da je atropin sulfat odradio svoje kao antidot, tj. poništio djelovanje otrova, ali je taj homeopatski „paramedic rescue“ brže doveo organizam u stanje ravnoteže.

Zato bih jako voljela kada na studiju veterine studenti ne bi samo slušali kolegij o holističkom liječenju, nego i zaista kasnije u praksi koristili sve raspoložive prirodne i sintetske preparate . (Mislim da je tu u priči farmaceutske lobi, ali ne bih dalje u digresiju .)

Važna napomena: primjetila sam da se zbog nekog razloga potiru homeopatski i kemijski / standardni antibiotici, te ih se NIKADA NE SMIJE DAVATI ISTOVREMENO ! Ako želimo prijeći s jednih antibiotika na druge (ako prvi ne djeluju ili imaju štetne posljedice), treba pričekati da prođe vrijeme djelovanja prvog, jer u slučaju njihovog kontakta dolazi do pogoršanja stanja. Zašto ...? Mislim da to još ne zna nitko ili rijetko tko. Naime, način na kojih homeopatski preparat djeluje nije precizno poznat, zna se da se preko okusnih stanica informacija s lijeka prenosi na živčani sustav, koji onda tu informaciju / vibraciju prosljeđuje do mozga, a ovaj upućuje na oboljelno mjesto, potičući tako prirodan proces samoiscjeljenja.

Meni najintranigije djelovanje homeopatije jest djelovanje na imunitet i emocije:

Evo tih dvaju slučajeva :

1. Kombinacijom homeopatskih pilulica Immunity+Nutrition, otopljenim u vodi, dva mjeseca doslovno sam "hranila" jednu mladu mačku što se počela tjerati i potpuno izgubila apetit - pojela bi doslovno dnevno najviše 2-3 komadića dehidrirane hrane (veličine zrna graška), a cijelo vrijeme parila se sa susjedovim mačkom koji je bio zaražen šugarcem. Nevjerojalno da se nije zarazila, jer ponekad i najmanji kontakt omogućuje prijenos tog opakog nametnika, jedino ako je

imunitet fantastičan, to se ne može dogoditi.

Još više sam se u to uvjerila par godina kasnije, kada je skupinom naših mačaka zavaladala epidemija tog šugarca nakon što smo udomili jednu kao kostur mršavu, od upale očiju oslijepljenu mačku, koja je bolovala i od tog kožnog nametnika, te stoga bila u karanteni, a vet. nas uvjeravao da je nakon 4 tjedna terapije izliječena .. no, ona se i dalje češala ... i to su bile moje početničke greške da slušam "stučnijeg" (umjesto svoju logiku i zapažanje), pa sam ju premjestila iz garaže u kuću, k ostalima. Od njih tadašnjih deset, samo se dvoje nisu zarazili, ali su takođe bili na preventivnoj terapiji. Naravno, tada im nisam davala taj homeopatski preparat, mislila sam da je dovoljno to što kvalitetno jedu. Očito sam pogrešno mislila, no, eto - to je barem još više dokazalo učinkovitost homeopatske kombinacije preparata za povećanje otpornosti organizma.

2. Jedna dolutala ženka ponašala se vrlo agresivno prema ostaloj skupini mačaka i to u toj mjeri, da sam ju morala držati na uzici i šetati na povodcu kao psa, inače bi vrebala ostale mačke i napadala ih ugrizom za vrat, od čega bi se žrtvama razvila strašna infekcija (na mačjim zubima ima užasno puno bakterija) i redovito su završavale na terapiji injekcijama antibiotika. To je osobito eskaliralo kada se omacila i tako mislila da štiti potomstvo. Jadnicu sam po cijele dane privezivala na kojekakva mjesta po dvorištu da bude vani s dječicom, a u kući je noću bila vezana dugom uzicom za radijator, gdje bih joj smjestila i posudu s pijeskom. Bilo je neizdrživo i njoj, i meni, i malenima... Onda se sjetih nekog teksta iz časopisa gdje su se spominjali homeopatski pripravci koji djeluju kod poremećaja emocija u životinja (tzv. Bachove kapi) i odabrala onaj protiv agresivnosti, zvan cherry plum (crvenolisna mirobalama) .

Tia je dobila jednu dozu i ubrzo se umirila, jer joj je porasla tjelesna temperatura na 39,5 stupnjeva (normalna je 38,5) i samo je ležala. Pokušali smo s antibiotskim injekcijama, ali temp. nije ni rasla, ni padala. Nakon 5 dana odustasmo, a njoj tada nakon 2 dana padne temp. na normalu i ponaša se normalno, nikog ne napada.(Sjetila sam se da jednokomponentni homeopatski pripravci ponekad znaju izazvati privremeno pogoršanje ili pojavu neugodnih simptoma, što je u biti dokaz da djeluje. I kod njih postoji pravilo doziranja da se na početku da samo jedna doza, zatim promatra i čeka, te po potrebi reagira dalje.) Tjedan dana Tia je bila mirna, no onda ju je opet počelo hvatati agresivno ponašanje...odmah je dobila drugu dozu, smirila se i tako je ponovno jedno tjedan - dva bila o.k ... pa je opet počela pokazivati znakove agresivnosti. Uslijedila je i treća doza pripravka, s istim poslijedicama ... nakon nekog vremena i četvrta. I poslije te četvrte doze Tia je definitivno emocionalno ozdravila. Nije baš bliska s drugim mačkama, tu i tamo se poigra s kćerkom, sinove pozdravi njuškanjem, a ostale radije lagano zaobilazi i više nikog ne napada, naprotiv, oprezna je i bojažljiva. Mislim da je njena agresija zapravo bila izraz ogromnog straha pred velikom grupom nepoznatih mačaka.

Na ovaj način moglo bi se pomoći brojnim životinjama koje su prošle puno stresova... npr. mnogima uslijed toga lupa srce. Tu smo imali dva slučaja proganjanih mačkica, gdje je homeopatska kombinacija protiv stresa i palpitacija pomogla nakon tjedan do mjesec dana, ovisno o težini slučaja.

Homeopatski lijekovi za kućne ljubimce u inozemstvu upotrebljavaju se već dosta dugo, postoje i specijalizirane homeopatske ambulante za njih (u Berlinu prije nekoliko godina ih je

bilo preko 30), a čitala sam u novinama prije par godina da postoji i jedna takva ordinacija u Zagrebu.

U Velikoj Britaniji tako se ponegdje liječe i krave, osobito od mastitisa (upala dojki), jer kako ti lijekovi ne djeluju niti na meso niti mlijeko, nema gubitaka u proizvodnji. Inače, poznato je kako je u toj državi ovaj sustav liječenja uključen u sklop humanog zdravstvenog osiguranja, pa pacijent bira želi li se liječiti homeopatski ili klasično.

Ayurvedski preparati

To su većinom tablete raznog biljnog sastava, pretežito s područja Indije, Tibeta i tih krajeva (sustav liječenja potječe iz Veda, koje su najprije primile korijene i Indiji, zbog geografskih razloga), ali ima i biljaka koje rastu i kod nas. Tablete se daju na prazan želudac, barem pola sata prije jela, tako što se smrve i umiješaju u malo vitaminske paste ili paštete (već što koja mačka ili pas vole), a mogu se i jednostavno gurnuti u usta duboko pritisnute na korijen jezika, što životinju motivira da automatski proguta. Tablete se mogu malo podmazati vitaminskom pastom, da lakše skliznu niz grlo i da u ustima ostane ugodan okus, jer te biljne tablete mačkama i psima nisu nimalo ukusne, naprotiv.

Ovim sustavom krenula sam liječiti mačke isključivo vlastitom inicijativom, nakon što sam se osobno uvjerila o kako se kvalitetnim proizvodima radi, te se posavjetovala s ayurvedskom liječnicom o izboru preparata i načinu doziranja. Naime, od dobavljača tih preparata slučajno sam saznala da je jedna žena svom psu, koji je već bio oslijepio od posljedica dijabetesa, kupila jedan ayurvedski preparat protiv te bolesti, što je psu snizio šećer u krvi za 50% . Prije i za vrijeme toga bio je na inzulinu, ali to nije bilo dovoljno. Razlika između dotičnih preparata i brojnih kemijskih je ta, što oni doslovno liječe bolesni organ, bilo da izbacuju toksine, ili da balansiraju stanje cijelog organizma, dok većina klasičnih lijekova djeluje samo na simptome (kao što inzulin regulira nivo šećer u krvi, ali ne liječi pankreas, uslijed čije disfunkcije bolest i nastupa) .

Tako smo imali slučaj pogrešno (prekratko) liječene bronhopneumonije kod jedne mačkice (5 dana, a treba barem 10 -15), zbog čega je došlo do recidiva, a u tom slučaju terapija mora trajati čak mjesec dana: dvije injekcije različitih komplementarnih antibiotika dnevno... možete misliti koliko se jedna mačkica napatila... da bi na kraju RTG snimak na Vet.fakultetu pokazao trajno oštećenje pluća i sklonost upalama. Tamošnji stručnjak samo je rekao: čuvajte ju, davajte joj nešto za imunitet....Jasno da smo davali, ali upale pluća opet su se zaredale. Vidjela sam da Lirina probava neće izdržati agresiju klasičnim antibioticima, usprkos silnim Linexima za regeneraciju crijevne flore... a homeopatija je preslaba... trebala bih joj davati svaka 2 sata, onda ne mogu spavati, a i njoj je nemoguće biti stalno u kući, navikla je ići van, strašno je protestirala i patila, pogotovo kada vidi da drugi idu slobodno kuda žele...Zato sam odlučila prijeći na ayurvedski antibiotik, koji sam i sama prije koristila, te se uvjerila u njegovu djelotvornost ... mačkica se preporodila. Od tada je stalno na tim preparatima, osim ljeti (kada su jutarnje i dnevne temperature 20-30 st.C), zimi za niskih temperatura dobiva dvostruku dozu i nema štetnih posljedica.... a po potrebi nadodam homeopatiju ili ,ako baš jako zahladi i opet se jako aktivira upala, dobiva standardne sintetske antibiotike barem 2 tjedna, uz obavezan preparat za regulaciju crijevne flore iz ljekarne (taj Linex), pa onda opet prelazi na ayurvedu.

Eto - da nije ayurvede, Lira odavno ne bi bila živa. A niti ja.

Drugi pacijent je završio na toj terapiji nakon što mu je dijagnosticiran alergijski dermatitis (čupao si je dlaku s leđa), dobio je kod veterinara kortikosteroid, a kako on ruši imunitet, za svaki slučaj još i antibiotk. Obzirom da mi je dotični veterinar istom takvom terapijom već poslao na drugi svijet jednog divnog mačića s alergijskim dermatitisom drugačijih simptoma, odmah sam odustala od takve vrste liječenja i nakon mjesec dana raspitala se za adekvatan ayurvedski preparat, jer homeopatski je pomagao neko vrijeme (tih mjesec dana), ali onda bi bolest opet „probila“. Nimo je tada dobio preporuku za dva preparata: jedan protiv alergije, drugi protiv dermatitisa. Prvi nije bio dobavljiv, pa sam mu davala samo drugi i nakon tjedan - dva prestao je čupati dlakicu. Držala sam ga neko vrijeme na toj terapiji, pa prekidala, ali simptomi bi se vraćali... zato sam odlučila provesti jednu dugu terapiju od godinu dana i nakon toga problemi su potpuno nestali. Sada samo pazimo da jede specijalnu hranu za osjetljivu kožu (a to je jeo i ranije, čim mu je poremećaj dijagnosticiran) i lijek mu više nije potreban. Isti preparat preporučila sam prijateljici koja se žalila da njen psić stalno grize neke izrasline po šapicama, pa je i njegov problem na taj način bio riješen.

Napominjem da spomenuti mačak Nimo od svoje braće najviše iskazuje karakteristike sijamskog podrijetla, što povećava osjetljivost organizma, a kao malen je, zajedno s ostalom braćom, još u majčinoj utrobi silom prilika dobivao jedan vrlo toksičan lijek protiv parazita šugarca od kojeg je dolutala majka болоvala i morala ga primati da ne uquine. To je sigurno ostavilo traga na njegovom već urođenom slabijem imunitetu. Naime, dotični toksični preparat oštećuje jetru, a ukoliko ona ne radi ispravno, tj. toksicirana je - posljedice su različite alergije.

Reiki

Virusni ili bakterijski labirinitis (upala srednjeg uha, centra za ravnotežu) najčešći je uzrok gubitka ravnoteže kod mačaka. Slijedeći mogući uzrok je neki tumor na tom organskom sustavu ili mozgu. U Hrvatskoj ne postoji mogućnost dijagnostike u tom smislu, te se veterinari služe statističkom metodom pokušaja i pogrešaka, tj. najprije se tretira ono što bi moglo biti najvjerojatnije. Oboljela životinja zanosila se pri kretanju i često pada, što je vrlo opasno, jer tako može pasti s veće visine i ozlijediti se. Naša Evita samo je jednog jutra iznenada pala s vrha stepenica i ljuljajući se odjurila iz kuće, preplašena svojim novim stanjem. Kod veterinara je dobila antibiotsku terapiju, zbog pretpostavke bakterijskog labirinitisa. Ali, niti tri dana nakon terapije ništa joj nije bilo bolje. Uveden je dodatno i kortikosteroid, koji je izazvao vrlo malo poboljšanje, ali opet nakon tjedan dana nikakavog napretka. Bojali smo se najgoreg, jer i u tom slučaju kortikosteroid može malo pomoći, tj. splasnuti tumor isto kao i nateklinu uslijed upale.

Obratila sam se tada za pomoć jednom izvrsnom reiki – majstoru, koji je preko mene mačkici slao energiju 15 min dnevno. Nekada sam ju tijekom tretmana mogla dotaći i obujmiti rukama u to dogovoreno vrijeme (uvijek se prekrasno osjeti taj priliv svijetle i čiste energije), no ponekad to nije dozvoljavala, pa sam samo usmjerila što bliže dlanove prema njoj, da zrače. Nakon 5 terapija krenulo je vidljivo na bolje, nakon 10 je bilo puno bolje, a nakon 15 tretmana mačkica se potpuno stabilizirala.

Par dana nakon njenog ozdravljenja i ja sam dobila iste simptome: vrlo neugodne vrtoglavice i

osjećaj mučnine. (Naime, otrovanog mačka vodili smo rano ujutro na injekcije protuotrova, pa što od stresa, što od neispavanosti – očito mi je pao imunitet.) Antibiotici takođe nisu pomagali. I nakon tjedan-dva patnje bez poboljšanja, jedna divna žena s foruma gdje smo se susretale, ponudila mi je reiki terapije. Nakon pet 45-minutnih tretmana na daljinu stanje mi se poboljšalo 90%, a ostalih 10% odradila sam sama reikijem tijekom narednih tjedana. Tako sam mogla u potpunosti biti sigurna da se kod obje radilo o virusnoj upali srednjeg uha, jer bakterijske nisu zarazne.

Reiki je izvrstan za stanja kao što su virusne upale, jer tu, osim imunizacije, nema drugog lijeka, samo ponekad je potrebna antibiotska terapija za sekundarne bakterijske infekcije. Takođe je odlična nadopuna svakoj antibiotskoj ili bilo kojoj drugoj terapiji, što me uvjerilo kada je skupinom mačaka zavladao zaraza rinotraheitisom, pa sam prvoj oboljeloj mački imala vremena davati reiki i puno je brže ozdravljivala od kasnije oboljelih deset, koje nisu imale priliku dobiti tu dodatnu terapiju uz svakodnevne injekcije i homeopatske pripravke.

Dodaci prehrani

Propolis – poznat po izvrsnom baktericidnom, virucidnom i fungicidnom djelovanju

Dakle, ako prilikom infekcije ne pomažu antibiotici – radi se o virusnima ili gljivičnim uzročnicima (gljivice su osobito opasne), gdje onda pomaže propolis, imunostimulatori (vitamini, kolostrum, jaja japanskih prepelica), reiki i specifični homeopatski pripravci (funghi patogenici, imunitiy).

Životinjama treba nabaviti obavezno BEZALKOHOLNE propolisne kapi (za bebe), s većim postotkom propolisa (25%). Kako su gorkog okusa, treba ga kamufilirati umiješnog u žumanjak s bagremovim medom – mačkama staviti po 5-6 kapi u tu mješavinu, i davati barem 3x dnevno. Analogno prosječnoj težini mačke 3-4 kg, lako se izračuna količina za psa određene težine.

Propolisne kapi su takođe odlične za rješavanje onih povremenih tamnih nakupina na nosu ili bradi životinja – gljivica, i to tako da se kap tekućine utrlja u nosić ili dlakicu brade (prethodno je jako dobro fizički odstraniti te nakupine, koliko god je moguće), što im nije nimalo ugodno, ali je vrlo efikasno i krajnje neškodljivo. Veterinari znaju u tom slučaju preporučiti Canesten ili Plymicol kreme, no ako ih mačka ili pas poliču - neće biti dobro, a propolis im ne može naškoditi, osim neugodno iznenaditi mirisom i okusom.

Isto tako, tim kapima odlično se tretira česta pojava gljivica u ušima, tzv. malasezija - smeđe nakupine u ušima, koje treba razlikovati od crnih.

1. crni su ušni šugarci, a liječe se kapanjem ušiju Frontline tekućinom (inače prvenstveno namijenjenoj zaštiti od buha i krpelja) i to tako da se što dublje u svako uho unese manjom špricom (od 2 ml) po 0.2 ml dotične tekućine i nakon toga uho malo stisne, kako bi se tekućina upila, da mačka odmah ne otrese sadržaj. Prethodno je takođe jako važno dobro očistiti uši vatom (nipošto štapićima s vatom !!!):najprije suhom, pa vlažnom, i na kraju opet suhom.

Terapiju Frontline tekućinom protiv tih crnih ušnih šugaraca treba provesti 1x tjedno, barem 4 tjedna za redom,a ako ne nestanu potpuno - i više tjedana. Šugarci su zarazni, pa pripazite ako

imate više životinja. Neki veterinari će vam za isti problem preporučiti kapi Otonazol, koje treba primjenjivati daleko češće, a to je za životinje velik stres.

2. propolisne kapi za spomenute smeđe gljivice u ušima treba kapati u uši 2 x tjedno na isti način kao i Frontiline kod šugaraca, takođe tijekom 4 tjedana ili duže, ovisno o konkretnoj situaciji. Tu je upotreba propolisa neizmjenjivo bolja od Pymicol kapi, koje bi vam u tom slučaju preporučio veterinar, jer njih morate primjenjivati 2x dnevno, što je životinji strahovit stres, a kao „šlag na tortu“- uslijed toliko vlage u ušima razvijaju se bakterije, pa onda morate kapati isto tako često i s antibiotskim kapima. Taj užas prošli smo jednom ... i hvala Bogu za inspiraciju da sam odlučila u slijedećem slučaju upotrijebiti propolis - spas.

Neki liječnici za gljivice u ušima čak propisuju dodatno i šampon protiv gljivica, da mačku kupate jednom tjedno ... grozota - osobito što tim agresivnim šamponom uništavate njihovu nježnu kožu. i stvarate krasne predispozicije za razne dermatitise i dermatoze. Ne želim ovime osuđivati liječnike standardne veterine – oni propisuju ono što smatraju logičnim i nužnim, a kako tijekom studija vrlo malo ili nimalo ne uče o prirodnim metodama liječenja - naravno da nisu krivi. Tim više što su nevjerojatno opterećeni količinom posla, da niti nemaju vremena dodatno se informirati.

Vitamini – u obliku tableta i pastila, s čime se, dakako, slažu i liječnici standardne veterine.

Preporučujem vitaminske paste, jer ih svi radije jedu. A u njih često puta možete i umiješati razmrvljene razne lijekove, pa tako učiniti terapiju životinji prihvatljivom. Odlične su Gimpet i Calopet vitaminske paste – moguće ih je i pomiješati da bude ukusnije, jer svi ne vole Calopet, a on je odličan zbog dodatne velike kalorijske vrijednosti. Gimpet je gušća i ukusnija, ali manje kalorična. Tablete neki vole pojesti, a neki popiti razmrvljene u mlijeku – tu ćete morati sami otkriti što vaš ljubimac preferira.

Time se ponekad životinje jedino hrane kada su teže bolesne i odbijaju drugu hranu – tada se slobodno može dozirati da jedu koliko žele.

Treba ih nadodati svakoj terapiji, jer povećavaju imunitet, a neki lakši problemi mogu se izliječiti isključivo vitaminima, kao npr.

1. već spomenute gljivice na nosu i u ušima (osobito ukoliko životinja stresno reagira na terapiju trljanja nosa propolisom ili kapanje ušiju), ako se nisu preintenzivno razvile – tu je potrebno više tjedana terapije: treba započeti s dvostrukim dozama, nakon poboljšanja smanjiti na preporučene, a kada potpuno nestanu - nastaviti još neko vrijeme svaki drugi dan (1 tjedan), pa svaki treći (1 tjedan), jer naglim prekidom unosa vitamina može pasti imunitet i onda se problem recidivira.

2. virusna upala očiju, kada mački ili psu suze oči (pojava čiste, prozirne tekućine, nema krmelja, niti crvenila ili otekline na očima *) – tada treba krenuti sa trostrukim dozama, pa kada prođe, postupno smanjivati na dvostruke već kao što je prethodno opisano.

3. u slučaju pojave zarazne bolesti kod skupine životinja, odmah svima preventivno davati

trostruke doze . Tako sam uspjela spriječiti zarazu rinotraheitisom jednoj iznimno plahoj mačkici, za koju sam znala da nema šanse da podnese injekcije. Čim je počela kihati, dobila je svaki dan trostruku dozu pomiješanih spomenutih vitaminskih pastii i nije se zarazila.

Paste za odstranjivanje dlaka iz probavnog sustava: Malt- i Bezo-pasta .

Prva je ukusnija i dobra za prevenciju, osobito kod dugodlakih životinja ili onih što ne izlaze u prirodu, pa ne konzumiraju travu, koja je prirodni odstranjivač dlaka iz želuca tako što izaziva njihovo povraćanje, a druga je efikasnija ako se već pojavi problem opstipacije, tj. zatvora.

Zatvor se najčešće javlja prilikom intenzivnog linjanja, ili ukoliko životinja jede kosti (to nipošto nemojte davati !!!). Vrlo je opasan, jer ako se u kratko vrijeme (max. tjedan dana ili kraće) ne uspostavi funkcija probave, može doći do nekroze crijeva, pa ako se tu na vrijeme ne reagira kirurški – nastupa opća infekcija i smrt.

Ako vidite da se životinja bezuspješno napinje, nastojeći obaviti nuždu – nastojte joj odmah davati što više tih navedenih pasta, i ako u roku 24h ne obavi nuždu, treba otići veterinaru na klistiranje. Neki od njih ne vole obavljati taj posao, pa radije životinji daju injekcije antibiotika, da spriječe infekciju, te obavezno upućuju vlasnika da životinja konzumira što više parafinskog ulja, koje postupno otapa „čep“ u crijevima i podmazuje ih.

Problem je u tome što je ta terapija vrlo spora (održava dugotrajnu toksiciranost organizma), jer se dotični „čep“ najčešće nalazi pri kraju crijeva i onda su bolji čepići (ali - koje je redovito gotovo nemoguće postaviti, jer ne postoje specijalno proizvedeni za životinje, već morate prilagoditi one za humanu upotrebu, a za to vrijeme već se otope), no - svakako najbolji je klistir, koji čak možete improvizirati kod kuće, upotrijebivši vrećicu za transfuziju, koja ima malene cjevčice ili veliku špricu (20 ml) na koju obavezno nataknete neku vrlo mekanu, gipku i usku cjevčicu. Sistem ispunite 1-2 l mješavine tople vode, parafinskog ulja i sapunice – po mogućnosti od sapuna čistog biljnog sastava, bez aditiva. Najprije krenete vrlo oprezno i nježno cjevčicom u analni otvor, jer je crijevo suho i lako bi ga bilo oštetiti, što je strahovito opasno - znači cjevčicu podmažite nekom dječjom kremom, isto tako i analni otvor životinje. Prvi puta gurnete cjevčicu sasvim plitko: 1 do 2 ml i ubrizgate tekućinu, dok ne počne curiti natrag van. Pričekate da izađe sva tekućina, pa nastavite tako da sada uvučete cjevčicu još par milimetara dublje i ponovite postupak. I tako, milimetar po milimetar, napredujete koliko životinja izdrži. Postupak je praktično izvoditi ako imate rešetkastu policu nad kadom, onda se životinja ne smoči jako, a i vama je lakše izvoditi postupak, dok ju netko drži.

Klistirati bi trebalo barem 1x dnevno. Više od toga je prestresno, jedino ako je životinja u jako rizičnom stanju, pa je to zaista neophodno, a ukoliko je iznimno nemirna, može se dati sedativ za životinje (mačke, psi) „Sedalin-gel“ (acepromazin), dobavljiv u nekim ljekarnama za životinje i nekim veterinarskim ordinacijama.

Naravno, cijelo to vrijeme životinja treba konzumirati što više Bezo-paste, jer ona ne podmazuje samo crijeva, već i obvija tankim filmom svaku dlaku, te se one puno lakše skliznu nego ako se koriste parafinskim uljem. Imam iskustva i s jednim i drugim, te sam se uvjerila u fantastičnu efikasnost te paste.

Dobro je to vrijeme životinji davati manje što hrane, pa će radije jesti više paste, a i neće se povećavati količina zaostale hrane u crijevima.

Dakle, ukoliko neku mačku morate držati u kući, onda joj svakako svaki dan naberite desetak ili više vlati trave (vidjet će te koliko najviše može pojesti) i držite joj ispred njuškice svaku vlat posebno da joj je lakše dohvatiti i pogrickati. To je najbolja prevencija opstipacije. Dobra je suha hrana koja sadrži travu u sebi , npr. Friskies Indoors ili paste s travom, ali ipak je trava najbolja. A preventivno možete davati i Malt-pastu. I neka jede dominantno mekanu hranu.

Vitaminske i paste za odstranjivanje dlaka iz probavnog sustava nisu jeftine, ali kada usporedite efekt zaustavljanja bolesti / ubrzanog liječenja s računom iz veterinarske ordinacije - odmah se uvjerite kako se prevencija itekako isplati ... a da i ne govorim o njihovom i vašem stresu, slobodnom vremenu, prijevozu i gorivu.

Colostrum - prvo majčino mlijeko, osobito bogato imunostimulirajućim sastojcima.

Ponekad se zna dogoditi da životinja jednostavno ne želi niti vitaminske paste, niti tablete, ili se pokaže da nisu dostatni za izliječenje. Takav sam slučaj imala s jednom mačkom koja je oboljela od spomenute virusne upale očiju . Istresla sam prah tog mlijeka iz kapsula, pomiješala s malo vode i davala joj dvostuko manju dozu od one preporučene za ljude. Rado je pila, ali nije bilo poboljšanja. Onda sam udovostručila dozu i nakon par dana bilo joj je bolje, a nakon deset dana je ozdravila. Naravno da je još deset dana bila na dodatnoj smanjenoj dozi, pa još deset dana dobivala svaki drugi, pa svaki treći dan ... i nije bilo recidiva, koji su inače vrlo učestali, ako se terapija prekine odmah po vidljivom ozdravljenju.

Jaja japanskih prepelica – osobito ljekovita i za ljude.

Osobno sam ih koristila godinama za alergije i anemiju, neki su ljudi time izliječili dijabetes, neki maligna oboljenja, niski/visoki tlak , bronhitis, osteoporozi ... sadrže peterostuko veću količinu vitamina i minerala od kokošnjeg jajeta, a utoliko su manja. Ljudi ih uzimaju 5 kom ujutro na prazan želudac i nakon toga trebaju što je moguće više odgoditi uzimanje hrane, a prvi obrok ne smije biti topao, već hladan ili sobne temperature (da se omogući optimalna resorpcija i da viša temperatura u probavnom sustavu ne bi uništila ljekovite sastojke.) Mačkama se daje po 2 kom. Ili jedno, ako je mačić u pitanju. Po istim pravilima, možda malo manje rigoroznim glede vremenskog odmaka, jer je mačja probava brža od ljudske.

Za razliku od sirovih kokošnjih, gdje mačke ne smiju istovremeno konzumirati bjelanjak i žutanjak, već samo žutanjak, jer inače povraćaju - ova jaja smiju i moraju uzimati isključivo sirova (istučena) u cjelini, i neće imati nikakvih probavnih problema. Jedina kontraindikacija su žučni kamenci – tada se dotična terapija ne smije provoditi, jer bi mogla izazvati žučni napad. Prepeličja jaja kod životinja koriste se za sve gore navedene tegobe, kao i kod ljudi, te pothranjenost i imunizaciju.

Mi smo ih koristili takođe kod liječenja virusne upale očiju jednog mačića, dok još nismo znali za spomenute vitaminske paste, a nije bilo niti Colostruma. Naime, nakon 3 mjeseca

bezuspješnog liječenja s Virolex masti za oči (mazali mu jadniku 5x dnevno) konačno smo saznali od jednog dobrog liječnika veterine da ga nikada nećemo izliječiti, ako ne krenemo s imunizacijom. Tada sam poznavala kao dobre imunizatore samo ta prepeličja jaja, pa smo krenuli s terapijom od 2 sirova jaja dnevno i mačić je potpuno ozdravio nakon 2-3 tjedna.

- U slučaju pojave krmelja radi se o bakterijskoj upali, pa je potrebno primjeniti antibiotsku mast i / ili homeopatski antibiotik . Standardni opći / sistemski antibiotik u vidu injekcija ili tableta nije potreban - bio bi bespotrebno invazivan. Jedino je svakako preporučljiv ako se već radi o slučaju slijepila uslijed teške upale, ili da mačka ne reagira na antibiotsku mast, tj. mažete tjednima, i nema poboljšanja, odnosno čim prestanete - javljaju se recidivi. Tu onda treba uključiti i vitamine i imunostimulatore.

- Otekline se javljaju takođe kod bakterijskih upala, te je takođe potrebna antibiotska mast za oči, i ukoliko liječnik specijalnom svjetljkom provjeri da nema nekih oštećenja na konjuktivi, može se uzeti dvokomponentna mast za oči: antibiotik + kortikosteroid, jer kortikosteroid smanjuje bolnu oteklinu. Čim otekline splasne, treba prijeći na čistu antibiotsku mast, jer je dulja primjena kortikosteroida štetna. U oba slučaja oči treba mazati još neko vrijeme nakon što potpuno ozdrave. U početku se maže 3- 4 puta dnevno, a nakon ozdravljenja 2x, pa 1x.

Paralelno smo imali slučaj bakterijske upale očiju s pojavom otekline kod dva mačka (oni onda žmire na to oko ili je potpuno zatvoreno, ponekad izgleda da očiju niti nema, jer su prekrivene tim oteklinama – to je već onda možda slučaj i za opću antibiotsku terapiju) – obojca su žmirkali na jedno oko. I obojci smo mazali istom učestološću i istom masti za oči (Tobrex) Jedan od njih je htio uz to i popiti iz šprice homeopatski pripravak Infection, a drugi je bio novoudomljen i nenavikao piti iz šprice, te se jako tome opirao, pa mu nismo davali. Njegova terapija trajala je 6x duže od onog koji je htio piti homeopatiju, a standardni antibiotik u tableti (Synulox i Enroxil) nisu mu pomagali – vjerojatno je bila neka bakterija koju ta dva antibiotika ne „pokrivaju“, dok je kod homeopatije način iscjeljivanja infekcija sasvim drugačiji, te takav homeopatski antibiotik podjednako djeluje na sve bakterije.

Znam da sam ovom napomenom ispod crte, kao i opisom klistiranja, izašla iz okvira naslova i teme, međutim smatrala sam bitim da to bude objedinjeno na jednom mjestu, jer se radi o čestim mačjim, možda i psećim boljkama, čije je kompleksno tretiranje uvijek najbolje razmatrati paralelno i u cjelini.

Preneseno sa: <http://www.catwoman009.blog.hr/>



Ovdje može biti Vaša reklama

